

“**L**a Comissió de Venècia no aconsella que s’atorguin aquestes competències al Tribunal Constitucional”, conclou l’informe d’aquesta institució dependent del Consell d’Europa amb relació al que anomena “dues mesures” que “generen preguntes: les multes coercitives i reiterades quan s’imposen a particulars i la suspensió de funcions d’autoritats o empleats públics que es neguen a executar les resolucions del Tribunal”.

La Comissió de Venècia “no aconsella” aquestes competències que el TC va assolir amb l’última reforma de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional (LOTIC). Una reforma que el mateix informe de la Comissió de Venècia atribueix al cas català: “Gairebé tots els interlocutors de la delegació de la Comissió citats van expressar, de manera més o menys explícita, que el moviment secessionista català era la raó política per a adoptar l’esmentada reforma”.

Si la Comissió és tan prudent i opta pel “no aconsella” és pel que explica en el següent paràgraf de les conclusions: “No obstant, a la vista de l’absència d’estàndards comuns europeus en aquest àmbit, la implantació de les esmentades competències no contradiu tals estàndards”. Com que no hi ha cap Govern europeu que hagi gosat dotar el seu TC d’aquestes competències executives, la comparació és impossible.

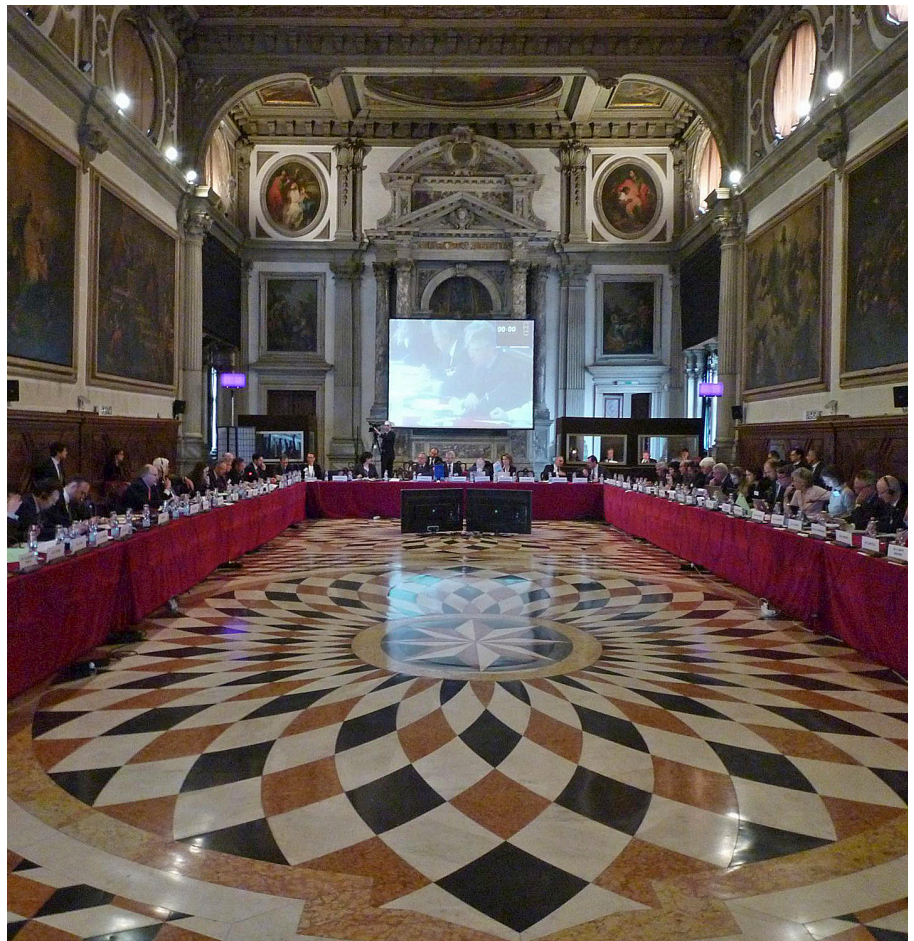
L’informe de la Comissió de Venècia no és obertament favorable al procés català. De fet, comença les conclusions recordant “que les sentències dels Tribunals Constitucionals són definitives i d’obligat compliment” i “ignorar una resolució judicial del TC equival a ignorar la Constitució i el poder constituent”, de manera que, si qui la ignora és una autoritat pública, “ell o ella viola els principis de l’Estat de dret, la separació de poders i la lleial cooperació entre organismes estatals”.

Però és molt clar —per bé que no és mai contundent— a l’hora de criticar la suspensió de càrrecs electes: “La suspensió de diputats que ostenten un mandat democràtic del poble sobirà —diu el punt 58 de l’Informe de la Comissió de Venècia— podria esdevenir igualment problemàtica ja que resulten protegits per prerrogatives constitucionals (especialment la inviolabilitat

Totpoderós Constitucional (TC)

La Comissió de Venècia del Consell d’Europa s’ha mostrat reticent a dotar el Tribunal Constitucional espanyol amb algunes de les capacitats executives que li ha atorgat l’última reforma: concretament, les multes coercitives i la suspensió de funcions a autoritats o treballadors públics. Cap TC europeu més les té. Tampoc l’alemany ni l’austríac, els més veterans amb poders executius.

Per Àlex Milian

A l'esquerra, una sessió plenària de la Comissió de Venècia del Consell d'Europa. A sota, el Tribunal Constitucional d'Àustria, que utilitza com a braç executor les autoritats federals (l'equivalent a presidents i consellers autonòmics). Al contrari que aquí.

d'acord amb l'art. 71 de la Constitució)". Tot seguit la Comissió afirma que això no passarà si el Govern espanyol diu la veritat: "Els comentaris del Govern posen de manifest que, amb l'excepció de les funcions administrativo-parlamentàries com a membre de la Mesa del Parlament, la reforma no contempla la suspensió en les seves funcions dels parlamentaris". Però aquests "comentaris del Govern" del PP no semblen sintonitzar amb els diputats catalans del mateix partit, que, en el ple del Parlament de Catalunya que va aprovar la llei de Presupostos de la Generalitat van amenaçar el Govern i els diputats amb l'assot del TC.

La Comissió de Venècia, en el mateix punt, insisteix encara que "la redacció de la reforma és imprecisa" i que "la suspensió d'altres càrrecs públics també planteja dubtes".

Sobre la suspensió dels càrrecs públics, la Comissió adverteix que la llei reformada del TC pot provocar una paradoxa: "Al llarg de l'esmentada situació, l'empleat suspès no pot exercir les seves competències. En ella mateixa, la suspensió no comporta la substitució de l'interessat per un altre empleat. Segons el preàmbul de la reforma i de l'informe executiu, la suspensió —com les multes— haurien de provocar que l'empleat suspès executés la resolució del TC i la suspensió hauria de durar únicament mentre l'empleat es negui a executar la resolució del TC. Malgrat això, si l'autoritat o empleat públic no pot exercir les seves competències, com s'espera que executi la resolució del TC?"

Els poders d'altres TC

La reforma de la LOTC i les "excepcionals" mesures executives que atorga al TC —o "l'absència d'estàndards europeus", com les qualifica suauement la Comissió— es veuen encara més excepcionals si es comparen amb els poders executius dels tribunals constitucionals més veterans —i, teòricament, amb més poders— d'Europa: l'austríac i l'alemany.

Un recent estudi de Xavier Arzoz, lletrat del Tribunal Constitucional, publicat en la *Revista Espanyola de Derecho Constitucional*, se centra precisament en "Los poderes de ejecución de los tribunales constitucionales alemán y austriaco". El Tribunal Constitucional austríac, creat el 1920 i recuperat després de la Segona Guerra Mundial, ha funcionat fins avui i no ha tingut mai uns poders equivalents al del TC espanyol actual.

Segons Arzoz, a Àustria, tot i que el TC tingui certs poders executius, es "considera que les resolucions del TC no són susceptibles d'execució... per una concepció jurídica del que és una sentència constitucional".

La gran diferència és que, a Àustria, el TC no executa sinó que demana al president federal que executi. Això estableix una separació entre el que resol i el que executa. Però el que executa és l'autoritat del *land* —l'equivalent, a casa nostra, del president o el conseller autonòmic—, no pas el president de l'Estat.

En canvi, a Alemanya hi va haver una gran discussió sobre si les sentències del TC són susceptibles d'execució o no i les

postures estaven dividides. Finalment, la clàusula que donava opcions "executives" al TC ha servit per a una causa diferent. En compte de permetre una execució pròpiament dita, s'utilitza més aviat per regular les conseqüències de les sentències de les declaracions d'inconstitucionalitat. Arzoz ho explica amb un cas pràctic: "Per exemple, a Alemanya es va aprovar una llei que diu que, quan els pares no es posen d'acord sobre el cognom dels fills, es posaran els del pare. El TC ho declara inconstitucional, perquè això seria donar un avantatge als homes. Si ho ha declarat inconstitucional, el legislador ho ha de corregir, però mentre no ho fa, continuen naixent nens cada dia i cada dia centenars són duts al registre per posar-los un cognom o un altre. Per això, el TC, fent servir aquella clàusula —que és molt oberta— diu que, fins que no decideixi el Parlament federal, en cas de desacord entre els pares, el funcionari del registre sortejarà entre els dos cognoms quin va primer. Això és una regla de dret transitòria".

I unes mesures *executives* molt diferents que les atribuïdes al TC espanyol per la nova llei. ●